

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3942/04
08.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Mirjane Ivić i Nevene Milojčić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Mraković, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi AA, koga zastupa punomoćnik AB, advokat, izjavljenoj protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije 463-02-0137/00 od 9.4.2004. godine, sa zainteresovanim licem, GP "BB", u predmetu građevinskog zemljišta, u nejavnoj sednici veća, održanoj dana 8.2.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije broj 463-02-0137/00 od 9.4.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca, izjavljena protiv rešenja Odeljenja za imovinsko-pravne poslove opštine Palilula broj 463-373/95 od 10.5.2000. godine, kojim je odbijen zahtev GK "BB" i tužioca za obustavljanje postupka, pokrenutog pred prvostepenim organom radi regulisanja imovinsko-pravnog statusa prava korišćenja zemljišta na katastarskoj parceli navedenoj u dispozitivu tog rešenja. U stavu II. prvostepenog rešenja utvrđeno je da je GK "BB" korisnik gradskog građevinskog zemljišta na katastarskoj parceli navedenoj u tom stavu rešenja po osnovu svojine na stambenom objektu - porodične stambene zgrade P+1 u Ulici ___. U stavu III istog rešenja konstatovano je da je GK "BB" izmirila obaveze naknade za uređenje katastarske parcele čiji je korisnik, kao i naknadu prema ranijim korisnicima zemljišta na navedenoj parceli. U stavu IV istog rešenja konstatovano je da se zainteresovana lica mogu obratiti nadležnom sudu u posebnom postupku za naknadu potraživanja. U stavu V istog rešenja stoji da po pravosnažnosti istog ono predstavlja izvršni naslov za upis promene u javnim knjigama o evidenciji nepokretnosti i pravima na njima pred nadležnim organima.

U tužbi, kojom osporava zakonitost rešenja tuženog organa, tužilac ističe da isto nema nikakvog smisla, ni potpore u Zakonu o opštem upravnom postupku, kako u pogledu stranaka u postupku, tako i stvarne nadležnosti za rešavanje ovog problema, a takođe ni u pogledu primene materijalnih propisa. Navodi da je osporeno rešenje doneto uz brojne povrede zakona i postupka, te da je postupak sproveden i okončan prvostepenim rešenjem, iako je GK BB povukao zahtev. Ukazuje na to da se tuženi organ neosnovano poziva na član 18. Zakona o građevinskom zemljištu, koji reguliše sasvim drugu materiju, te da je u stavu III prvostepenog rešenja prvostepeni organ konstatovao da je GK "BB" izmirio svoje obaveze za naknadu zemljišta, a u stavu IV je uputio zainteresovana lica da se za naknadu obrate nadležnom sudu. Dalje ističe da se neosnovano u prvostepenom i u drugostepenom rešenju tvrdi da urbanističko-tehnički uslovi br. 2016/65 od 27.5.1967. godine nisu menjani, te u prilog svojoj tvrdnji prilaže dokaze - dopis opštine Palilula br. 04-7340/2 od 9.5.1967. godine, kao i konkretnu izmenu, sačinjenu na kopiji urbanističkog plana br. 2016/65 i ugovor zaključen između "BB" i Gradskog fonda za stambenu izgradnju br. 3698/1 od 28.5.1965. godine. Navodi da je osporeno rešenje doneto na apsolutno iskrivljenim činjenicama, pa predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži, a osporeno rešenje poništi.

Zainteresovano lice nije dalo odgovor na tužbu, iako mu je ista, prema povratnici u spisima, uredno uručena 23.11.2004. godine.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu ostao u svemu pri razlozima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Po razmatranju spisa predmeta, ocene navoda tužbe i odgovora na tužbu, kao i po oceni zakonitosti osporenog rešenja u smislu člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Iz obrazloženja prvostepenog i osporenog rešenja proizlazi da je GK HK "Komgrap" iz Beograda pismenim zahtevom br. 31/5 od 3.11.1995. godine pokrenuo postupak za izuzimanje katastarske parcele br. 1402 radi uknjižbe stambenog objekta 1439, a na osnovu građevinske i upotrebne dozvole. U spisima ne postoji navedeni zahtev GK "BB", već samo zahtev Narodne banke Jugoslavije - Zavoda za obračun i plaćanje - Centrale Beograd 50 broj 5/2-20 od 1.11.1999. godine, kojim se obraća prvostepenom organu sa zahtevom da joj dostavi pravosnažno rešenje o izuzimanju zemljišta KP. aa KO VV. U spisima ne postoji ni primerak žalbe tužioca, izjavljene na prvostepeno rešenje, kao ni odgovor na tužbu GK "BB" na koje se poziva tuženi organ u osporenom rešenju. Rešavajući po žalbi tužioca, tuženi organ je doneo osporeno rešenje, kojim je žalbu odbio, kao neosnovanu.

Ocenjujući zakonitost osporenog rešenja Vrhovni sud Srbije nalazi da je istim povređen zakon na štetu tužioca

Osporeujući zakonitost osporenog rešenja, Vrhovni sud Srbije nalazi da je istim povredom zakon na štetu tužioca. Ovo stoga, što su i prvostepeno, a i osporeno rešenje doneta suprotno odredbama člana 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97), jer obrazloženja navedenih rešenja ne sadrže pravne propise i razloge koji, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje (za koje tuženi organ ne navodi tačno određene dokaze iz kojih utvrđuju činjenice) upućuju na odluku iz dispozitiva rešenja, kao ni propise koji upućuju na nadležnost prvostepenog organa da odlučuje o upravnoj stvari koja je predmet zahteva. U nedostatku zahteva GK "BB", po kome je prvostepeni organ postupao u ovoj upravnoj stvari, kao i u odsustvu žalbe, po kojoj je rešavao tuženi organ osporenim rešenjem, Vrhovni sud Srbije ne može sa sigurnošću da ispita pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, koje se tužbom osporava, kao ni pravilnost primene materijalnog prava. Drugostepeni organ u osporenom rešenju ne ceni navode žalbe, citirane u obrazloženju osporenog rešenja, zbog čega je osporeno rešenje zahvaćeno bitnom povredom odredbe člana 235. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku.

Iz iznetih razloga ne može da se prihvati stav tuženog organa da je pravilno postupio prvostepeni organ donoseći ožalbeno rešenje, pa je u ponovnom postupku potrebno otkloniti povrede pravila postupka na koje je ukazano, navesti pravne propise i razloge koji upućuju na odluku iz dispozitiva osporenog rešenja, dati detaljne ocene žalbenih navoda tužioca, a posebno navesti propise koje upućuju na nadležnost organa za postupanje u ovoj upravnoj stvari, a zatim, pravilnom primenom materijalnog propisa, doneti pravilno i na zakonu zasnovano rešenje.

Nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je, primenom odredbi člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br 46/96), odlučio kao u dispozitivu presude, s tim što su primedbe suda obavezne za tuženi organ u smislu odredbe člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 8.2.2006. godine, U.br. 3942/04

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Mraković, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

zž